

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 683/2026
10.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Стевића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ бр.3473/16 од 13.08.2025. године и Трећег основног суда у Београду Кв бр.1968/25 од 31.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Стевића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ бр.3473/16 од 13.08.2025. године и Трећег основног суда у Београду Кв бр.1968/25 од 31.03.2026. године и предмет враћа Трећем основном јавном тужилаштву у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ бр.3473/16 од 13.08.2025. године одбачен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног као недозвољен.

Решењем Трећег основног суда у Београду Кв бр.1968/25 од 31.03.2026. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ бр.3473/16 од 13.08.2025. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Стевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и исплати тражене трошкове.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те

је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 265. став 1. ЗКП, јер је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон тако што је одбацио захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова, а био је дужан да о праву окривљеног на накнаду трошкова кривичног поступка одлучи мериторно, без обзира да ли ће трошкове поступка наплатити окривљени или његов бранилац.

Из списка предмета произилази да је против окривљеног АА решењем Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт бр.3473/16 од 05.06.2025. године, на основу члана 284. став 1. тачка 3) ЗКП одбачена кривична пријава МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Нови Београд КУ број 14056/16 од 16.08.2016. године због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ. Бранилац окривљеног је дана 08.07.2025. године поднео суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који је решењем јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ бр.3473/16 од 13.08.2025. године одбачен као недозвољен, а које решење је потврђено решењем Трећег основног суда у Београду Кв бр.1968/25 од 31.03.2026. године.

Из образложења првостепеног и другостепеног решења у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца недозвољен из разлога што пуномоћје од дана 07.07.2025. године не производи правно дејство у погледу располагања имовинским правима окривљеног у предметном поступку јер исто није оверено код надлежног органа, односно јавног бележника.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом члана 2. тачка 14) ЗКП одређено да се израз „поступак“ односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да ће се када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно стању у списима предмета и цитираној одредби ЗКП, Врховни суд налази да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на

штету окривљеног, јер је наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређена одредба члана 265. став 1. ЗКП.

Према налажењу Врховног суда, у ситуацији када се окривљени ослободи од оптужбе или се према њему оптужба одбије или се обустави кривични поступак, носилац права на накнаду трошкова кривичног поступка које је окривљени имао током поступка, а што су његови нужни издаци и нужни издаци и награда његовог браниоца, је управо окривљени.

Окривљени, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, има право на накнаду трошкова кривичног поступка који укључују нужне издатке и награду изабраног браниоца насталих поводом поступка у којем је кривична пријава против окривљеног одбачена, обзиром да се одбачај кривичне пријаве из разлога прописаних одредбом члана 284. став 1. ЗКП, поистовећује са обуставом кривичног поступка, у погледу права окривљеног на накнаду трошкова.

Према томе, трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде браниоца окривљеног, досуђују се искључиво окривљеном, с тим да окривљени захтев за накнаду трошкова може поднети и преко браниоца, за шта, супротно наводима побијаних решења, није потребно посебно пуномоћје. Достављање посебног пуномоћја којим окривљени овлашћује браниоца за наплату и исплату трошкова поступка на рачун браниоца, тиче се поступка извршења решења о трошковима кривичног поступка, и није од утицаја на остваривање права окривљеног на накнаду трошкова кривичног поступка, па у конкретном случају, није било законског основа за одбацивање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка.

Због учињене повреде закона, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Стевића усвојио, укинуо првостепено и другостепено решење и предмет вратио на поновно одлучивање јавном тужиоцу, да би се у поновном поступку, у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић